

۱۳ دانشگاه بر تر به دولت نامه نوشتند

بالاتکلیفی دانشگاه‌ها؛ ارز دولتی یا آزاد؟

۱۲

در باب علاقه پاپ ژان پل دوم به فوتبال

دروازه بان قدیس

۱۵

باشگاه خبرنگاران جوان

شایعه وارد کردن موش به شهر از سوی پیمانکار دوباره مساله موش‌ها را بر سر زبان‌ها انداخت

مورد عجیب موش‌ها و آدم‌ها

تعداد آنها کمتر از ۳۰ میلیون نیست.

حقانی دلیل وجود بیشترین جمعیت موش‌ها در مناطق ۶ و ۲۰ را به ترتیب رستوران‌ها و فست‌فودها در منطقه ۶ و زمین‌های کشاورزی در منطقه ۲۰ دانسته و گفت: از سال ۱۳۸۲، شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران متولی مقابله با موش‌ها شد که بعدها این مسوولیت به ستاد محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری منتقل شد؛ گرچه برخلاف شعارها و گزارش‌هایی که داده می‌شود، به دلیل عدم شناخت درست و مقطعی و گذرا بودن مقابله، تا امروز شهرداری توفیقی در مهار جمعیت موش‌ها نداشته است. این عضو شورای شهر چهارم با اعلام اینکه برای کشتن

محمد حقانی پیش از این گفته بود: از سال ۱۳۸۲، شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران متولی مقابله با موش‌ها شد که بعدها این مسوولیت به ستاد محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری منتقل شد؛ گرچه برخلاف شعارها و گزارش‌هایی که داده می‌شود، به دلیل عدم شناخت درست و مقطعی و گذرا بودن مقابله، تا امروز شهرداری توفیقی در مهار جمعیت موش‌ها نداشته است.

هر موش ۱۲۰ هزار تومان و در نتیجه برای کشتن تمام ۳۰ میلیون موش ۳ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان بودجه لازم است.

«قاسم علی اکبر»، پژوهشگر مبارزه با موجودات مهاجم در آن نسبت به افزایش نجومی تعداد موش‌ها و احتمال حمله آنها به انسان‌ها خبر داده بود. وی در مورد صحت ادعای وجود ۵۰ میلیون موش در تهران به «اعتماد» گفت: من حتی معتقدم که تعداد بیشتر از این ارقام است چرا که متاسفانه روش‌های نادرست برای مقابله با موش‌ها باعث شده تا نه تنها از تعداد آنها کم نشود که حتی باعث مقاوم شدن و جهش یافتن گونه‌های موش‌های تهران و در نهایت چند برابر شدن آمار آنها طی سال‌های اخیر شده است.

«رضاقدیمی»، مدیرعامل وقت شرکت ساماندهی آن روزها نیز در گفت‌وگویی با «اعتماد»، ادعاهای مطرح

حمیدرضا خالدي

مساله موش‌های تهران هیچگاه حل نشد؛ فقط شهرداری تهران در دوره محمدباقر قالیباف سرپوشی روی این مساله گذاشت. اگر می‌خواهید بدانید چگونه سرپوش گذاشت، کافی است به خیابان‌های شریعی یا ولیعصر سری بزنید. همه‌نهرها و جوی‌های کنار خیابان با بلوک‌های مخصوص پوشانده و سنگفرش شدند تا موش‌ها در تاریکی زیر پوست شهر زندگی کنند. مساله موش‌ها در تهران هر از چندگاهی بر سر زبان‌ها می‌افتد.

یک روز گفته می‌شود میلیون‌ها موش در شهر جولان می‌دهند. روز دیگر گفته می‌شود موش‌ها به حال مردمان شهر مضرتند و دهه‌ها موضوع دیگر، به‌تازگی شایعه‌ای در شهر پیچیده و گفته شده است پیمانکار طرف قرارداد شهرداری که قرار بوده به مساله موش‌ها رسیدگی کند، خودش موش به شهر می‌آورده تا قراردادش تمدید شود؛ ادعایی که مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران آن را قوی‌ار کرده و در بارش توضیح داده است.

فرهاد افشار، مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران بایبان اینکه شرکت‌های پیمانکاری در حوزه مقابله با حیوانات موذی تنها برای «فعالیت، میزان تجهیزات و منافذی که در حوزه مقابله با موش‌ها مسدود می‌کنند» از این شرکت پول دریافت می‌کنند، گفت: ورود موش‌های زنده از سایر نقاط دیگر به شهر تهران برای دریافت پول از اساس شایعه‌ای بیش نیست. موضوعی که پرونده آن شاید به شکل جدی، ۵-۴ سال پیش باز شد.

ماجر از چه قرار بود؟

تابستان ۴ سال قبل بود که محمد حقانی، رییس کمیته محیط‌زیست شورای شهر در صحن علنی شورا رسماً اعلام کرد که در تهران بیش از ۵۰ میلیون موش وجود دارد. به دنبال این اعلام، دقیقاً روز اول مهرماه سال ۱۳۹۳ بود که روزنامه اعتماد طی گزارشی با تیتیر «سهمیه هر تهرانی چهار موش» به بررسی این مساله پرداخت و در آن دوباره به نقل از محمد حقانی اعلام کرد که در تهران بیش از ۵۰ میلیون موش وجود دارد... وی در آن گزارش موش‌های تهران را به سه دسته موش‌های خانگی، «رات‌های سیاه و «رات‌های قهوه‌ای تقسیم کرده گفته بود: بیشترین موش‌های تهران، «رات‌های قهوه‌ای یا نرؤزی است که اتفاقاً خطرناک‌ترین آنها نیز محسوب می‌شوند و نوعی موش صحرایی هستند.

وی در مورد آمار ۵۰ میلیونی موش‌های پایتخت نیز گفت: در این مورد آمار مختلفی وجود دارد. گروهی از سازمان‌ها ۲۰، گروهی دیگر ۳۰ و گروهی ۶۰ و حتی ۷۰ میلیون موش را اعلام کرده‌اند. اما آنچه مسلم است

دوشنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۷، اول ذی‌الحجه ۱۴۳۹، ۱۳ آگوست ۲۰۱۸، سال شانزدهم، شماره ۴۱۵۹

یادداشت

وقتی همه خواب بودیم

همیشه گفته‌اند ثبات مدیریت می‌تواند به بهبود و تسهیل امور منجر شود اما آنچه در شهرداری تهران و در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۶ روی داد در و جوه مختلفی نتیجه‌ای غیر از این داشت. یکی از ساده‌ترین کارهایی که در تهران بدون هیچ استاندارد و نظارتی انجام شد و هیچ‌کس به آن توجه نکرد تعویض سنگ‌فرش خیابان‌ها و پیاده‌روها بود. این وضع تابه آنجا پیش‌رفت که پیاده‌روی خیابان ولیعصر به عنوان یک خیابان بسیار طولانی پایتخت چندبار (دست‌کم دوبار) در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۶ عوض شد. علاوه بر این پیاده‌روی خیابانی نظیر شریعتی با حذف جوی آب‌ها تعریض شد و به ظاهر به حال عابر پیاده کمک شد و باز هم همه این سطح سنگ‌فرش شد. بماند که این پرسش هنوز پاسخ‌نیافته‌است که میزان سنگ‌فرش خریداری شده طبق تشریفات قانونی خریداری و اجرا شده‌است. در ماه‌های اخیر دوبار بحث و طرح تحقیق و تفحص از شهرداری تهران در مجلس ناکام مانده‌است. شاید خوب بود فقط همین پرسش پاسخ داده می‌شد که طبق چه استاندارد و چه رویه‌ای برای خیابان‌های تهران سنگ‌فرش تهیه و اجرا شد. اما آنچه سنگ‌فرش و پوشاندن جوی‌های تهران را به این یادداشت مربوط می‌کند بحث پنهان شدن جوی‌ها و عدم نظارت بر بهداشت آن است. همه ما به خوبی می‌دانیم موش‌ها و دیگر جانوران موذی از فضای مرطوب و تاریک چقدر استقبال می‌کنند. اینبار این یک پرسش ساده از مسوولان شهرداری این است که چگونه و با چه منطقی جوی‌های تهران را پوشانده و روی آن را سنگ‌فرش کردند که اینک ندانیم زیر آن چه خور است. علاوه بر این تهران یکی از شهرهایی است که بسیار زیاله تولید می‌کند. همه ما با صحنه‌از هم پاشیدن کیسه‌های زیاله و پخش شدن آنها در کنار سطل‌های زیاله در شهر مواجه بوده‌ایم. این مولفه‌ها دست به دست هم می‌دهد تا حیوانات موذی شرایط زیست‌بتری پیدا کنند. در چنین شرایطی حتی سرشماری موش‌های تهران کاری غیرممکن یا بسیار بسیار سخت خواهد شد چرا که عملاً از جلوی چشم غیر مسلح و مسلح انسان دور شان کرده‌ایم. به عبارت دیگر مدیریت شهری در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ برای آنکه خیابان‌های تهران را مزین و ظاهرش را رازارسته کند و از حل مساله‌ای پیچیده و چندوجهی شانه‌خالی کند سرپوشی بسیار محکم و قوی در ست کرد و روی این مساله را پوشاند. ماجرای معضلات محیط‌زیست ماجرای اکوسیستمی است یعنی یک چرخه در آن دخیل است. طبیعی است برای حل مساله جانوران موذی نمی‌توان با یک شیوه یعنی شکار و معدوم‌سازی آنها پیش رفت. تا چرخه زندگی این جانوران موذی به خوبی شناسایی و جغرافیای آن محاسبه و بررسی نشود نمی‌توان برای حل معضل آنها در زندگی شهری کاری کرد. بدیهی است اقدام‌های کوتا مدت و میان مدت هم تابع همین قابل شناسایی بودن هستند و وقتی ما این مساله را مدت‌هاست پنهان کرده‌ایم عمق آن رانمی‌توانیم به‌شناسیم و بررسی کنیم. پس اینک مهم‌ترین مساله پدیرش معضلی عمیق زیر پوست تهران است. تا آن را جلوی چشم خود ملموس و شفاف نکنیم نمی‌توانیم برای حل آن دست به کاری بزنیم و به ویژه آنکه مدیریت شهری دوره قبل آن را به شکلی ماهرانه مخفی کرده بوده‌است.

دیدگاه

مساله موش‌ها

تعداد موش‌های تهران زیاد است؛ این جمله در سال‌های گذشته از زبان چند نفر از مدیران مرتبط و نامرتبط شهری و کارشناس محیط زیست بازگوشده است. از یک‌ونیم میلیون تا ۵۰ میلیون! هم تعداد موش‌های تهران را تخمین زده‌اند. روزی جناب اسماعیل کهرم، کارشناس شناخته‌شده حوزه محیط زیست در همین «اعتماد» نوشته بود: «ما به هیچ عنوان نمی‌توانیم موش‌ها را به کل حذف کنیم ولی می‌توانیم تعداد آنها را کاهش دهیم و آنها را از منزل مان دور نگه داریم. حدود ۳۵ نوع بیماری کاملاً به موش‌ها وابسته است. یکی از آنها اوبه‌وزاله که در آنها می‌زیر، بیم‌خوار گاه‌موش‌ها را تا نسبت کرد دهیم. خدا کند به خانه‌های ما رخنه‌ها» همین چند جمله از ادبیات شیوای آقای کهرم ماجرا را برای ما روشن کرده است که او لا فرار از تعداد واقعی موش‌ها، آنچه مهم‌است را بهر دست مدیریت شهری و شهروندان در برابر این خطر است و مساله ما با موش‌ها همین جا آغاز می‌شود. اینکه مدیران شهری آنقدر سرشان به جلسه و گرفتاری‌های اداری گرم است که کمتر فرصت می‌کنند برای موش‌ها هم وقت بگذرانند این جمله به معنای نادیده گرفتن کوشش‌های شهرداری در دوره فعلی و گذشته در این حوزه نیست. اما وقتی هیچ گزارش مدونی از این کوشش‌ها به صورت شفاف و دقیق منتشر نمی‌شود می‌توان انتظار هر اتفاقی را کشید مثلاً یکی‌اش همین شایعه که چندی است در شهر قوت گرفته و گفته می‌شود پیمانکار برای ادامه قراردادش با شهرداری موش وارد شهر می‌کرده است. «مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر تهران» البته این شایعه را رد کرده و به تاکید گفته‌است که شهرداری تنها برای «فعالیت، میزان تجهیزات و منافذی که در حوزه مقابله با موش‌ها مسدود می‌کنند» به پیمانکار پول می‌دهد. ما هم می‌توانیم بر مبنای همین توضیح جناب مدیرعامل گمان‌بد را از خودمان دور کنیم و این توضیح را بپذیریم. اما پذیرفتن این توضیح مساله موش‌ها را حل و فصل نمی‌کند. مساله موش‌ها، مساله شفافیت است. تا وقتی که جموده‌اقدامات شهرداری و پیمانکارانش به صورت دقیق و با دبیاتی روشن به مردم اطلاع‌رسانی نشود، مساله موش‌ها هم مانند مسائل دیگر شهر همچون مدیریت پسماند در ابهام باقی می‌ماند.

و عجز خود را اعلام کردند!» همین بخش از نوشته کهرم نشان دهنده اهمیت ماجرا است. یکی از دلایلی که تصمیم‌گیری درباره مدیریت مساله موش‌ها را با مشکل مواجه می‌کند، نبود آمار دقیق در این موش‌های زنده از سایر نقاط دیگر به شهر تهران برای دریافت پول از اساس شایعه‌ای بیش نیست! مساله موش‌ها به قدری اهمیت دارد که هر ساله مدیران و کارشناسان محیط‌زیست درباره‌اش حرف بزنند اما جای خالی را هریدر مشترک و روشن در این سخن گفتن‌ها دیده می‌شود. اسماعیل کهرم، کارشناس برجسته محیط‌زیست، درباره اهمیت موش‌ها پیش از این در «اعتماد» نوشته

همه چیز در کنترل است...!

با وجود تمام این ضد و نقیض‌ها، صدراعظم نوری، رییس کمیسین سلامت و محیط‌زیست شورای شهر معتقد است که در مورد موش‌ها چیز غیرعادی و خاصی در تهران وجود ندارد. وی در گفت‌وگو با «اعتماد»، در مورد ادعای برخی از کارشناسان که معتقدند در زیر پای تهرانی‌ها در پاییی از لشکرهای موش‌ها قرار دارد، گفت: اینجا همه تصورات ذهنی برخی از آدم‌هاست و اصلاً جنبه علمی ندارد. فکر می‌کنم قبل از اینکه بخواهیم موضوعی را مطرح کنیم حداقل از لحاظ عقلانی آن را بسنجیم...!

وی در مورد آمار موش‌های تهران بدون اینکه رقم مشخصی را ذکر کند، گفت: مرجع مقابله با موش‌ها، شرکت ساماندهی مشاغل تهران است که در جلساتی که با ما داشته، گزارش‌هایی را ارائه داده که در ظاهر نشان می‌دهد کار‌های خوبی را در این زمینه انجام داده‌اند و بر نامه‌های امادر مورد موش‌ها باید یک کار علمی مورد توفقی انجام شود، وگرنه نمی‌توان به همین سادگی به آمار‌های مختلف اکتفا می‌شود. اما می‌شود استاندارد کرد و باعث تشویش اذهان عمومی شد.

نوری در پایان تاکید می‌کنند: اصولاً موش‌ها جزئی از چرخه حیات طبیعی جهان هستند و نباید از بین بروند بلکه باید جمعیت آنها کنترل شود. بهترین راه برای اینکار نیز، حفظ بهداشت عمومی در معابر و به خصوص حساسیت در جمع‌آوری زیاله‌هاست که امیدواریم هموطنان با درک اهمیت مساله، آن را رعایت کنند!

بدین ترتیب به نظر می‌رسد در مورد موش‌ها نیز مانند بسیاری دیگر از موضوعات شهری، همچنان همان نقطه‌ای قرار داریم که بوده‌ایم. یعنی نه آمار قابل اعتمادی از تعداد موش‌ها داریم و نه روش علمی قابل دفاعی برای کنترل جمعیت موش‌ها. به بیانی اگر متهم به تشویش اذهان عمومی نشویم، بی‌راهه نباشد که بگوییم، آمار ۳۰ تا ۵۰ میلیونی موش‌ها شاید، چندان هم دور از ذهن نباشد! که اگر چنین باشد، باید منتظر کلید خوردن یک فیلم گرمایش، سرمایش، الکتریسیته، انواع امواج و غیره را از شر موش‌ها برهاند! نتوانستند که نتوانستند

برای دریافت پول بیشتر، موش‌های زنده‌ای را از حاشیه شهر‌ها به تهران می‌آورند و آنها را ه می‌کنند. موضوعی که البته دیروز افشار، مدیرعامل ساماندهی مشاغل شهرداری تهران در واکنش به آن گفته بود: پرود با حضور رحمت‌الله حافظی با ذکر اینکه چیزی حدود ۲۵۰ هزار موش در تهران کم شده‌است مدعی شد که تهران تنها ۱/۵ میلیون موش دارد. ضمن آنکه مدعی شد که آمارگیری از موش‌ها به روشی کاملاً علمی و از طریق یک دانشگاه معتبر انجام شده است.

دوباره موش‌ها...

دی ۹۶ بود که فاطمه ذوالقدر، نماینده مردم تهران،

ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس در مجلس پرده از حقیقت برداشت و اعلام کرد که در کنار موضوع آلودگی هوای تهران به عنوان یک بحران زیست‌محیطی، وجود حیوانات موذی همچون موش‌ها دومین ابرچالش کلانشهر تهران است. از سوی دیگر، مهرداد بانوج لاهوتی، نماینده مجلس با تاکید بر اینکه وجود جمعیت گسترده موش در پایتخت یکی از مهم‌ترین معضلات آشکار این شهر است، بیان کرد: موش‌ها در سطح شهر تهران به‌طور گسترده پراکنده بوده و به صورت مداوم نیز در حال زاد و ولد هستند که این امر نه تنها در زمان وقوع زلزله بلکه در سایر برهه‌های زمانی هم می‌تواند به عنوان عامل شیوع بیماری‌ها برای مردم مشکلاتی را ایجاد کند. به گزارش خانه‌ملت، بیسی اداره حفاظت محیط‌زیست استان تهران هم در مورد سرنوشت موش‌ها بعد از وقوع بحران‌ها و خطرناک‌شان برای مردم زلزله زده گفته است: قطعاً اگر بحرانی رخ دهد، این موجودات می‌توانند از عوامل تشدیدکننده خسارات باشند و حتی می‌توانند برای افرادی که زیر آوار مانده و زخمی می‌شوند، مشکلات بسیاری را به وجود آورند. با این حال احمد صادقی، رییس مرکز

مدیریت محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران وجود موش‌های آدم‌خوار در زلزله احتمالی را تکذیب کرد و گفت: مسوولان به جای انتشار نگرانی و حرف‌های بی‌پشتوانه، سیستم‌های مدیریت بحران را با همکاری مناسب و مسوولیت محوله با هماهنگی رییس مدیریت بحران شهر تقویت کنند. پیام‌محبی، رییس جامعه دامپزشکان ایران حتی پاراز این نیز فراتر گذاشته، درباره شایعت پیدایش موش‌های آدم‌خوار در خرابه‌های پس از زلزله، گفت: موش‌هایی که در حال حاضر در تهران وجود دارند، تا حد زیادی وحشی بوده و در صورت به‌وجود آمدن شرایط لازم، به سایر موجودات حمله می‌کنند.

در این آشفته بازار اما به نظر می‌رسد پیمانکارانی که مسوول از بین بردن موش‌ها هستند از همه بیشتر سود می‌کنند. به نحوی که حتی گفته می‌شود پیمانکاران است: «موش‌چه اعجوبه‌ای است که در انبار ناوهای هواپیمابر هم لانه می‌کند، زاد و ولد می‌کند و کسی هم از پس او بر نمی‌آید. بنده چند سال قبل کتابی به عنوان «حیات وحش در خانه شما» را منتشر کردم و مطالعات فراوان در مورد انواع جانورانی که در این کتاب ذکر کرده بودم، آغاز کردم. از توانایی‌های موش متعجب و نگران شدم. نگران از این‌بابت که اگر به آنها شناسن دهیم، مانند قرن ۱۹ موجب شیوع بیماری طاعون خواهند شد. در قرن نوزدهم بیش از یک چهارم از جمعیت اروپا جان باختند! بنده شاهد بودم که علما و فضایی انگلیسی از جمله اکولوژیست‌ها تصمیم گرفتند یک تونل ۵۰۰ متری را با آنچه در اختیار داشتند؛ سموم، گرمایش، سرمایش، الکتریسیته، انواع امواج و غیره را از شر موش‌ها برهاند! نتوانستند که نتوانستند